Súd:	Okresný súd Trnava
Spisová značka:	37C/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2120207986
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Igor Malý
ECLI:	ECLI:SK:OSTT:2021:2120207986.2

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobcu: O.. E. K., O.., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XA, K., zastúpený spoločnosťou KALLAN Legal, s.r.o., IČO: 52 304 604, so sídlom Súmračná 25, Bratislava, proti žalovanému: M.. T. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. XX, E., o ochranu osobnosti a poskytnutie primeraného zadosťučinenia, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý na vlastné náklady pred plénom Národnej rady SR na najbližšej schôdzi Národnej rady SR, ktorá sa uskutoční po právoplatnosti tohto rozsudku, osobne predniesť ospravedlnenie žalobcovi v nasledovnom znení: Ospravedlňujem sa pánovi O.. E. K., O.. za nepravdivé výroky, ktoré som dňa 24.9.2020 ako Predseda Vlády Slovenskej republiky predniesol na pôde Národnej rady SR v rámci parlamentnej Hodiny otázok 12. schôdze Národnej rady SR, kedy som na adresu O.. E. K., O.. uviedol, že „išli ste si niečo popiť a potom ste išli okolo jednej záhrady a v tej záhrade bol nejaký baran. Vy ste preskočili a vraj ste mydlili toho barana". Vyjadrujem hlbokú ľútosť nad tým, že som vyslovením vyššie uvedených nepravdivých výrokov v značnej miere zasiahol do zákonom chránených práv na ochranu osobnosti pána PhDr. E. K., O.., čím som znížil jeho ľudskú dôstojnosť, vážnosť, profesijnú a občiansku česť a dobré meno.

Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1.
Žalobca sa návrhom doručeným dňa 15.10.2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť na vlastné náklady pred plénom Národnej rady SR na najbližšej schôdzi Národnej rady SR, ktorá sa uskutoční po právoplatnosti rozsudku, osobne predniesť ospravedlnenie žalobcovi v nasledovnom znení: Ospravedlňujem sa pánovi O.. E. K., O.. za nepravdivé výroky, ktoré som dňa 24.9.2020 ako predseda vlády SR predniesol na pôde Národnej rady SR v rámci parlamentnej Hodiny otázok 12. schôdze Národnej rady SR, kedy som na adresu O.. E. K., O.. uviedol, že „išli ste si niečo popiť a potom ste išli okolo jednej záhrady a v tej záhrade bol nejaký baran. Vy ste preskočili a vraj ste mydlili toho barana". Vyjadrujem hlbokú ľútosť nad tým, že som vyslovením vyššie uvedených nepravdivých výrokov v značnej miere zasiahol do zákonom chránených práv na ochranu osobnosti pána PhDr. E. K., O.., čím som znížil jeho ľudskú dôstojnosť, vážnosť, profesijnú a občiansku česť a dobré meno., a povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Uviedol že dňa 24.9.2020 žalovaný ako predseda vlády SR v NR SR v rámci parlamentnej Hodiny otázok 12. schôdze NR SR uviedol nepravdivé skutkové tvrdenia, ktoré adresoval žalobcovi - jedná sa o nasledovné výroky (vymedzené úvodzovkami - pozn. sudcu): Viete, ja som asi tak dva alebo tri roky dozadu dostal taký siahodlhý mail od človeka, ktorý hovoril, že bol vaším spolužiakom. A popisoval mi tam situáciu ako ste teda boli na nejakej skúške alebo bakalárka to bola, niečo také a potom ako ste celí šťastní, teda že ste spoločne, áno, tím urobili tú skúšku, „išli ste si niečo popiť a potom ste išli okolo jednej záhrady a v tej záhrade bol nejaký baran. Vy ste preskočili a vraj ste mydlili toho barana". Vyššie uvedené výroky sú nepravdivé, a hrubým spôsobom zasiahli do osobnostných práv žalobcu, najmä do jeho občianskej a profesijnej cti, ľudskej dôstojnosti,

dobrej povesti a dobrého mena. V zmysle čl. 19 Ústavy SR má každý právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena, tieto práva vyplývajú aj z čl. 10 Listina základných práv a slobôd, podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd má každý právo, aby bola zachovaná jeho ľudská dôstojnosť, osobná česť, dobrá povesť a aby bolo chránené jeho meno, podľa § 11 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy; ku vzniku občianskoprávnej zodpovednosti spôsobenej zásahom do osobnostných práv fyzickej osoby musia byť kumulatívne splnené nasledovné zákonné predpoklady: a) existencia neoprávneného (protiprávneho) zásahu, b) objektívna spôsobilosť neoprávneného zásahu vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v ohrození alebo v porušení osobnostných práv fyzickej osoby, c) existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným zásahom a spôsobilosťou takéhoto zásahu vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v ohrození alebo v porušení osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite. K protiprávnosti a neoprávnenosť zásahu uviedol, že vo všeobecnosti platí, že sloboda prejavu predstavuje významný prostriedok realizácie politickej súťaže - čím viac sa diskusia týka politických otázok (ako otázok verejného záujmu), tým viac platí prezumpcia ochrany takéhoto prejavu; sloboda politického prejavu však nie je bezbrehá, a už vôbec nezahŕňa šírenie výslovného klamstva (ústavne zaručené právo vyjadrovať svoje názory je totiž obsahovo obmedzené právami iných, najmä právami uvedenými v čl. 19 ústavy, ochrana slobody prejavu politikov teda podlieha určitým obmedzeniam, ktoré platia všeobecne, keď sa jedná najmä šírenie nepravdivých tvrdení). Medzi politický prejav hodný ochrany nemožno zaradiť lživé osobné samoúčelné urážky politika adresované politickému oponentovi, k neoprávneným zásahom do cti a dobrej povestí dochádza predovšetkým skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé. Zverejnenie nepravdivých informácií o fyzickej osobe je potrebné v zásade vždy posudzovať ako neoprávnený zásah do osobnostných práv - lživé obvinenie zo sodomie (pohlavný styk so zvieraťom) objektívne má hrubo difamačný dopad na osobnostné práva žalobcu. K existencii zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej morálnej integrite uviedol, že lživými vyjadreniami o osobe ktorá je predmetom kritiky, vzniká konkrétne nebezpečenstvo zníženia vážnosti jej postavenia u ostatných spoluobčanov, a tým nebezpečenstvo nepriaznivého ovplyvnenia jeho uplatnenia v spoločnosti - zásahom do osobnostného práva pritom nemusí nastať skutočné zníženie vážnosti, ale stačí že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného možno vyvodiť záver o to závažnejšom zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby (navyše významného politika a podpredsedu parlamentnej opozičnej strany) za situácie, keď má informácia hrubo difamačný charakter zasahujúci do intímnej sféry tak, ako je tomu v prípade informácií zverejnených žalovaným na pôde NR SR. Ochrana nastupuje už pri existencii ohrozenia osobnostného práva, a v stave ohrozenia práva postačuje, ak sa nepravdivé skutkové tvrdenie dotýkajúce sa cti, dôstojnosti a súkromia fyzickej osoby dostalo na vedomie tretím osobám. K príčinnej súvislosti uviedol že táto je splnená tým, že protiprávne konanie (zverejnenie nepravdivej informácie o žalobcovi) zasahovateľa / žalovaného do zložiek osobnosti fyzickej osoby / žalobcu (jeho občianskej a profesijnej cti, ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti a dobrého mena), bolo v priamej príčinnej súvislosti spôsobilé vyvolať stav zníženia týchto zložiek osobnosti žalobcu. Povinnosťou pôvodcu neoprávneného zásahu je, aby preukázal že zásah do osobnostného práva bol v súlade s objektívnym právom, t.j. že jeho výroky na adresu žalobcu sú pravdivé - v opačnom prípade sa jeho tvrdenia považujú za nepravdivé, pričom je irelevantné, či osoba (pôvodca zásahu) rozširovala nepravdivé informácie bola v dobrej viere že ide o tvrdenia, ktoré zodpovedajú skutočnosti, alebo pôvodca zásahu iba ľahkomyseľne prijímal určité nepravdivé tvrdenia o inej osobe, a tieto rozširoval. Predmetné skutkové tvrdenia pred plénom NR SR prezentoval žalovaný (predseda vlády SR) na 12. schôdzi NR SR - politik ako nositeľ slobody prejavu disponuje zvýšenou ochranou vtedy, ak sa jeho vyjadrenia, názory a postoje dotýkajú vecí verejného záujmu; vyššou prezumpciou ochrany disponujú iba také prejavy politikov, ktoré možno označiť za prejavy politické, teda prejavy týkajúce sa správy veci verejných alebo vecí ktoré s výkonom politickej činnosti súvisia - z uvedeného vyplýva, že politik realizujúci prejav ktorý nijakým spôsobom k diskusii o veciach verejných neprispieva, podlieha rovnakým hodnotiacim kritériám z hľadiska možného vyvodenia jeho občiansko-právnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv jednotlivca, ako akákoľvek iná osoba. V danom prípade žalovaný úplne rezignoval na svoju povinnosť aspoň minimálnymi štandardami pri primeranom použití kritického myslenia overiť si mimoriadne nízky potenciál pravdivosti informácie, ktorú verejne prezentoval - z okolností za ktorých informáciu zverejnil, je pritom nepochybné, že úmyselný difamačný útok na politického oponenta pre žalovaného predstavoval iba prostriedok pre možnosť vyhnúť sa svojej povinnosti odpovedať na otázky poslanca týkajúce sa vecí verejného záujmu. Objektívnej zodpovednosti za zverejnenie nepravdivých skutkových tvrdení žalovaného nezbavuje ani skutočnosť, že v rámci

napadnutého skutkového tvrdenia použil aj adjektívum „vraj" (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.10.2011, sp. zn. I. ÚS 390/2011). Žalobca súhlasí a rešpektuje, že u politikov v rámci politického boja je potrebné akceptovať, že pri svojich výrokoch môžu používať určitú formu zjednodušenia, preháňania alebo provokácie, uvedená tolerancia však platí iba pri prejave politickom, a predovšetkým pri skutkových tvrdeniach ktoré sú pravdivé - u politikov totiž verejnosť očakáva vyššiu mieru zdržanlivosti a zodpovednejší prístup ku overovaniu pravdivosti skutkových tvrdení ktoré prezentujú, preto takáto forma prejavu politika (nie politického prejavu) nesmie požívať ani minimálnu mieru právnej ochrany, a takýto postup musí byť hodnotený ako úmyselný zásah do osobnostných práv žalobcu s cieľom škandalizovania a dehonestovania jeho osoby. Napriek tomu, že u politika sú hranice prijateľnej kritiky širšie ako u bežných občanov (keďže sa vstupom do politiky stáva objektom širšieho a dôslednejšieho sledovania, verejnej kontroly a posudzovania), nemôže táto skutočnosť sama o sebe znamenať, že sa takáto osoba absolútne vzdáva možnosti ochrany osobnosti - politici musia zniesť širšie limity verbálnych útokov iba tam, kde tieto útoky nejakým spôsobom súvisia s ich politickou činnosťou, a ani v prostredí politiky nemožno akceptovať také tvrdenia, ktoré z dôvodu absencie politického kontextu, pravdivosti a sledovania dehonestácie politického oponenta, nespĺňajú požiadavky prípustnosti (oprávnenosti). Nepravdivé skutkové tvrdenia žalovaného majú hrubo znevažujúcu povahu a podávajú negatívny obraz o žalobcovi ako osobe, ktorá trpí určitou formou sexuálnej zvrátenosti - z hľadiska hodnotenia závažnosti difamačných tvrdení platí, že čím je tvrdenie závažnejšie, tým pevnejší (pravdivejší) musí byť skutkový základ z ktorého je takéto tvrdenie odvodené. Vyjadrenia žalovaného obsahujú také závažné nepravdivé skutkové tvrdenia dehonestujúce žalobcu, že sú nielen objektívne spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu na osobnostných právach, ale ku spôsobeniu závažnej ujmy v podobe značného zníženia dôstojnosti žalobcu a jeho vážnosti v spoločnosti a v rodinnom kruhu aj skutočne došlo. Poukázal na skutočnosť, že vyššie uvedené skutkové tvrdenie žalovaného bolo šírené prostredníctvom on line prenosu parlamentnej Hodiny otázok 12. schôdze NR SR, a následne prostredníctvom sociálnych sietí, televíznym vysielaním, elektronickými i tlačenými médiami, jeho recipientom teda bola značná časť slovenskej verejnosti (čoho dôkazom je najmä bohatá diskusia pod článkami webových médií) - aj podmienka verejnosti, z hľadiska objektívnej spôsobilosti nepravdivých výrokov žalovaného zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu, bola teda splnená. K slobode prejavu žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 12.5.1997 č. ÚS 28/96, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3 Cdo 61/2000, a rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva. Na záver zhrnul, že 1/ žalovaný o žalobcovi vyslovil nepravdivé a hrubo difamujúce skutkové tvrdenia, 2/ žalovaný napriek tomu, že vedel že nedisponuje dostatkom informácií na to, aby sám veril v pravdivosť svojich tvrdení ktoré deklaroval ako prevzaté z anonymného zdroja, výroky vyslovil s cieľom dehonestovať politického oponenta, 3/ žalovaný vyslovením nepravdivých tvrdení o žalobcovi nesledoval legitímny cieľ, 4/ cieľom žalovaného bolo lživými skutkovými tvrdeniami o žalobcovi odvrátiť parlamentnú diskusiu zameranú na podozrivé finančné operácie svojho rodinného príslušníka a súčasne poškodiť osobnosť žalobcu pred verejnosťou, členmi jeho rodiny a v radoch jeho voličov.
K návrhu priložil žalobca prepis z predmetnej diskusie v NR SR, 2x USB kľúč so záznamom z predmetnej diskusie v NR SR.

2.
Uznesením č. 37C/25/2020-31 zo dňa 22.12.2020 súd žalovanému uložil povinnosť, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe, a aby v prípade, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súčasne bol žalovaný v uznesení poučený, že ak nesplní povinnosť v ňom uloženú, môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie.
Uznesenie č. 37C/25/2020-31 zo dňa 22.12.2020 bolo riadne prevzaté žalovaným dňa 9.3.2021 (prevzatie žalovaný potvrdil svojím podpisom).
Žalovaný sa v určenej lehote (ani následne), k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

3.
Súd vo veci rozhodol dňa 24.5.2021 bez nariadenia pojednávania v zmysle § 177, ods. 2, v spojení s § 273 Civilného sporového poriadku.
Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219, ods. 3 Civilného sporového poriadku; miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené v zákonnej lehote.
Strany sporu, ich zástupcovia, na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomné.

4.

Podľa § 137, písm. a) Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

Podľa § 273 Civilného sporového poriadku súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, a
c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

Podľa čl. 19, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa § 13, ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.
Podľa § 255, ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 219, ods. 3 Civilného sporového poriadku vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

Podľa § 275 Civilného sporového poriadku odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

Podľa § 277, ods. 1, a ods. 3 Civilného sporového poriadku ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.
Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

5.
Vzhľadom na to, že žalovaný nesplnil povinnosť uloženú Uznesením č. 37C/25/2020-31 zo dňa 22.12.2020, ktorým mu súd uložil povinnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne sa vyjadriť k žalobe, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva aby uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, keď v predmetom uznesení bol poučený, že ak bez vážneho dôvodu nesplní povinnosť uznesením uloženú, môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, a to bez nariadenia pojednávania, a keď predmetné uznesenie bolo riadne doručené žalovanému dňa 9.3.2021, rozhodol súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovel, teda zaviazal žalovaného povinnosťou na vlastné náklady pred plénom NR SR na najbližšej schôdzi NR SR, ktorá sa uskutoční po právoplatnosti rozsudku, osobne predniesť ospravedlnenie žalobcovi v znení uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania dňa 24.5.2020; miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Okresného súdu Trnava a na webovej stránke Okresného súdu Trnava dňa 22.4.2021.

6.
Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 255, ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ju v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal v rozsahu 100%; podľa § 262, ods. 2

Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia; odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od jeho doručenia ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 127 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
neboli splnené procesné podmienky,
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe, môže podať návrh na zrušenie rozsudku spolu s vyjadrením. Návrh na zrušenie rozsudku spolu s vyjadrením k žalobe môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku dozvedel.
V prípade, že povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák.č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).